

16-06-2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

† Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων Πατέρων.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα

ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄυτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν

τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἦπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας

τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

^Π
Συν αν θρωποις εργαζομενοι την α
νομιαν και ου μην συνδυασωμετατων
εκλεκτων αυτων

^Π
Παι δευσει με δικαιοσ εν ελεει
και ελεγξει με ελαιον δεα μαρτωλου μη
λιπανατωτην κεφαλην μου

^Π
Οτι ετι και η προσευχη μου εν
ταις ευδοκιας αυτων κατεποθη
σαν εχομενα πετρασ οικριται αυτων

^Π
Ακουσονται τα ρηματα μου ο
τι η δυναθησαν ωσει παχος γης ερραγη ε

πιδης γης διεσκορπισθητα οστα αυτων

παρα τον Ααδην

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου επισοιηλπισα μη αντα

νε ληστην ψυχη ην μου

Φυλαξο ον με απο παγιδος ης συ νε

στησαν το μοι και απο σκανδαλων των εργα

ζομενων τη να νομιαν

Πε σου ουνται εν αμφιβληστρω αυ

των οι αμαρτωλοι καταμονας ειμι ε

γωω εως αν παρεελθω

Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα
φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
η σι ιν μου α την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ
του απαγ γε λω
Εν τω εκ λει πει ει ν ε ζ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε εγνωσ τας τρι βους μου
Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο
μην ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α
και ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με

^Π **Α** πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστινο εκ ζη τωων την ψυ χηην μου

^Κ **Ε** κε εκραζα προς σε Κυ ρι ε ει

ει πα συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη ζω

ων των

^Π **Π**ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο

τι ε τα πει νω θην σφο δρα

^Π **Ρ**υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

^Δ με

τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας

Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον τη ης φω

νη η η ης μου

Ε ε Κυ ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα

α ση η η τη η κτι ι ι σει α μα ρ τω λ οι οι

που φυ υ υ υ υ υ υ γω μεν εν τω

ου ρα νω αυ τος κα τοι οι κεις εν τω Α δη

ε πα τη η η σας θα α να α α α τον

εις τα βα α α α θη τα της θα α λασ της ε

κει η χει ει ρ σου Δε ε σπο ο ο τα προς σε

κα τα φευ γο μεν σοι προ σπι πτον τε ε ες ι

κε ε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να στα α

ας εκ τω ων νε ε εκρων ε λε ε η

σο ον η η η μας

Τῆς Αναλήψεως.

Γε νη θη τω τα ω τα

σου προ σε χον ντα εις την φω νην της δε η

η σε ω ω ως μου

Ο Κυ ρι ι ος α νε λη φθη εις

ου ου ρα νους ι να πε ε ε μ ψη τον Πα ρα

α α κλη το ον τω κο ο ο σμω οι ου

ρα νοι η τοι μα σαν τον θρο ο ο ο

νον α αυ του νε φε ε λαι αι αι την ε
 πι ι βα σιν α αυτου Α αγ γε λοι οι
 θα αυ μα αζου σι ιν ανθρωπον ο ρων
 τες υ πε ρα α α νωω α αυτων ο Πα
 τηρ εκ δε ε χει ται ο ο ο ον εν κο ο ολ
 ποις ε ε ε χει συ να ι ι δι ι ον
 το Πνευ μα το α γι ον κε λευ ει πα σι
 τοις Αγ γε ε ε ε λοις α αυ του α
 ρα τε πυ υ υ λας οι α αρχον τεες η η
 μων παν τα τα ε ε θνη κρο τη
 σα τε χει ει ει ρα ας ο τι α νε ε ε ε

βη Χριστος ^Π οπου η η η ην το προ ο ο

τε ε ε ε ρον

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη

σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Κυ ρι ι ε τη ση η Α α α να λη

η η ψει ε ζε πλα α γη σα αν τα

Χε ε ρου βι ιμ θε ω ρη η σα αν τα

σε ε τον Θε ον ε πι νε φε λω ω ω ω ν

α νε ρ χο ο με ε ε ε νον τον επ αυ τω

ων κα α α θε ζο ο ο με ε ε ε νον

και δο ζα α α α ζο με ε εν σε ο τι

χρη στον το ε λε ο ος σου δο ο ο ζα

α α α σοι

νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν

η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι

σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον

εν τοις ο ο ρε ε σι τοι οι οι οις α

γι ι ι οις θε ω ρουν τες σου τας υ ψω

ω ω σει εις Χρι στε ^{Π ρ} το α παυ γα σμα της
 δο ο ζη ης του ου ου Πα τρος ^Δ α νυ
 μνου ου με ε εν σου την φω το ο ει δη
 του προ σω ω που ου μο ορ φην ^π προ
 σκυ νου με εν σου τα πα θη η η μα α α α
 α τα ^Δ ρ τι μω μεν τη η η ν Α να α α
 στα α α σιν ^π την εν δο ζον Α να α λη
 ψι ιν δο ζα α α ζο ο ο ον τες ^{ρ Π} ε
 λε ε η σοον η η μας ^π

Τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ἦχος λ π̣ Δι

^χ ^Δ Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος ^Δ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ ^Δ ελ πι
 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ^Δ
^Δ ^{Νσ} Εκ γα στρος ε τε ε χθης προ ε ω σφο
 ρου ^Ν εκ Πα τρος α μη η τωρ προ των αι ω νων
^{ΔΘ} ^γ καν Α ρει ος κτι σμα σε και ου Θε ον δο
 ξα α ζη τολ μη ^Δ ^Β συ να πτων Σε ε τον Κτι
 στιν ^Δ τοις κτι σμα σι ιν αφρονως ⁶ υ λην πυ
 ρος του αι αι ω νι ου ^Δ ε αυ τω θη η σαυ ρι ζων
^Δ ^Μ ⁶ αλλ η συ νοδος η ε εν Νι και α ^Δ Υι

ον Θεου σε α νε κη ρυ ζε Κυ ρι ε Πα τρι

και Πνεευ μα τι συν θρο νο ον

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος και πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις

και Αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ
εκ πα σω ν των α νο μι ω ν αυ του

Τι σου τον χι τω ω να Σω τερ δι ει λεν
Α ρει ος συ ε ε φης ο της Τρι α δος

τε μων την ο μο τι μον αρ χην εις δι ι αι ρε
σεις ου τος η θε ε τη σε σε ει ναι τον ε να τη
ης Τρι α δος ου τος Νε στο ρι ο ον δι δα σκει Θε ο

το κοον μη λεγειν αλλ η συ νοδος η ε εν

Νικαι α Υι ον Θεου σε α νε κηρυξε Κυ ρι

ε Πα τρικαι Πνεευ μα τι συν θρονο ον

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τεες οι

λα α οι

Κρη μνω πε ρι πι ιπτει της α μαρ τιας

Α ρει ος ο μυ υ σας το φως μη βλε πειν

και θει ωσ πα ρατ τε ται αγ κισ τρω τοι οισ εγ κα

τοις πα σαν εκ δου ναι τη ην ου σι αν και την

ψυ χη ην βι αι ως αλ λος Ι ου δας χρη η μα

Δ Β Δ Δ
σι ας ο θεν Πα τε ρες θε ε ο φο ροι συ νελ
θον τε ες προ θυ μως ζη λω πυ ρου με νοι κα θα
περ ο θε σβι τη ης Η λι ας τω του Πνευ μα
τος τε μνου ου σι ζι φει τον της αι σχυ νης
δογμα τι σαν τα βλα σφη μον κα θως το Πνευ
μα α πε φη να το ο

Ἦχος λ̣ Πά.

με ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι και αι
 αι Υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι
 Τα α ας μυ στι ι κας ση με ρον
 του Πνευ μα α ατος σα αλ πι ι ι γ γας
 τους θε ο φο ρους Πα α τε ρας α νευ φη
 μη σω ω μεν τους με λω δη σα αν τας εν με
 ε ε ε σω ω της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας
 με ε ε ε ε ε λο ος ε να ρ μο ο νι ι ο
 ον θε ο ο λο γι ι ι ι ας Τρι

α α δα α μι α α α αν α πα ρα αλ λα α
 α ακτον ου σι αν τε ε και αι αι θε ο ο
 τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας Α
 α ρει ει ει ου και Ορ θο ο δο ζων προ ο
 ο μα α α χου ους τους πρε σβευ ο ο ον
 τας παν το τε ε ε Κυ υ ρι ι ι ω ε
 λε η θη η ναι τας ψυ χα α ας η η η η
 μων

Και αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
αι αι ω ω ω ω νας των αι αι ω ω νων

α α α μην

Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι ι
α α α Πα α αρ θε ε ε νε τις μη α

νυ υ μνη σει ει ει σου τον α λο ο ο

ο χε ευ το ον το ο ο ο ο κον ο γαρ

α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι

ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος εκ

σου ου της α γνη η η ης προ ο ο η η

η η λθεν α αφρα α στως σαρ κω ω ω θεις

φυ υσει Θε ο ο οος υ πα α αρχων
 και φυσει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
 θρω ω ω προς δι ι ι ι η η η η μας
 ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω ω πων
 τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος αλλ εν
 δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συ γ χυ
 τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
 αυ τον ι ι κε ε τε τε ευ ε σε ε
 μνη η η παμ μα κα α α α α ρι παμ
 μα κα α ρι ι στε ε ε λε η θη η η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α α ας η

ἠ ἠ ἠ μ ω ω ω ω ν

Δ
Ϟ

ου ζω η η η η η η ν ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Δι

Χ̣ Δ
Α Δ
Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

Α Δ
ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το 6

Στίχ. Χ̣ Δ
6
Ε νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

Δ
δυ να μιν Δ και πε ρι ε ζω σα το Δ

Χ̣ Δ
Α Δ
Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

Α Δ
ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το 6

Στίχ. Χ̣ Δ
6
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην Δ η τις ου σα λευ θη σε ται Δ

Χ̣ Δ
Α Δ
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν Ζ' Δ
ευ

Α Δ
πρεπειαν ε νε δυ υ σα το ο ο Δ

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 14, 14-20)

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδουῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός, καὶ οἱ Παῖδες αὐτοῦ μέτ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ, καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδουῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέως, καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον, ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν ὁ οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 1, 8-11, 15-17)

Ἔλιπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱούς, Ἰσραὴλ ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ἡμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ

ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσει πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 14-21)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς**

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετanoία ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

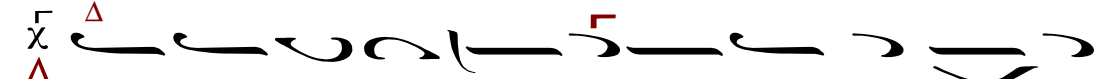
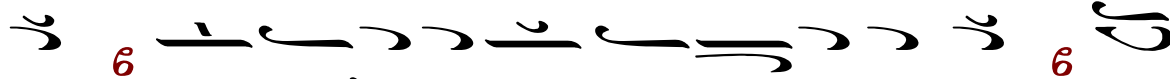
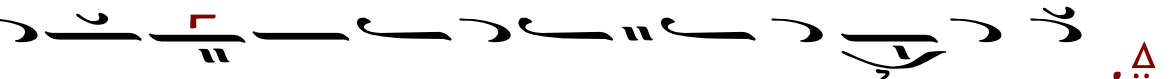

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Σαββάτω Ἑσπέρας. Ἀπόστιχα.

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

^{χ̣} ^Δ
^Δ **Τ**ην α ναστα σι ι ιν σου Χρι στε Σω
⁶
⁶ τηρ ⁶ Αγ γε λοι υ μνου σιν εν ου ρα νοις ⁶ και
⁶
^Δ η μα ας τους ε πι γη ης κα τα ζι ω σον ^Δ
⁶
⁶ εν κα ρα ρα καρ δι α σε ε δο ζα ζειν ⁶
^{χ̣} ^Γ ^Δ
⁶ **Ο** Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ
^Γ ^Δ
^Δ πρε πει αν ε νε δυ σα το ^Δ ε νε δυ σα
^{χ̣} ^Δ
^Δ το ο Κυ ρι ος δυ να μιν ^Δ και πε ρι ε
^Δ
^Δ ζω σα το ^Δ

^Δ ^Δ
^Δ **Π**υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους
^Γ
του Α δου ου συν θλα σας ως Θε ο ο ος παν

το δυναμος γε νος ανθρωπων πεπτωκος α
νεστησας ^{6.} δια του το και ημεις συμφω
νωως βοωμενο αναστας εκ των νεκρων Κυ
ρι εδοξασοι ^{6.}
^χ ^Γ ^Δ ^{6.} και γαρ εστερεω σε την οικου
μενην ^Δ η τις ουσα λευθησεται ^Δ
^Δ Ρευσεως ημας τη παλαι Χριστος ε πα
νορ φωωσαι θελων ^Δ σταυρω προσπηγνυται
και τα φωτεθειται ον μυρο φοροι γυ
ναι αι κες με τα δακρυων ζη του ου ουσαι
θρηνουσαι ελεγον ^{6.} οι μοι σωτηρων α

παν των πως κα α τε δε ζω τα φω ω οι κησαι οι
κη σας δε θελων πως ε κλαπης πως με τε τε
θης ^{6.} ποι ος δε το προς το σον ζω η φο ρον κα
τε κρυ ψε σω μα αλ λα Δε ε σπο τα ως υ
πε σχου η μιν εμ φα νη θι και παυ σον αφ η
μων τον ο θυρ μον τω ων δα κρυ ων ^{6.} θρη νου
σαις δε αυ ταις αγ γε λος προς αυ τα α ας α
πε βο η σε τον θρη νον παυ σα με ναι τοις Α
πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι
ος τω κο σμω δω ρου με νος ι λα σμον και το
με γα ε λε ος ^{6.}

Χ̣ Γ̣ Δ̣
6̣ Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα
Κυ ρι ε̣ εις μα κρο ο τη τα η με ρων
Α̣
Α̣ Σταυρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και
τον θ̣ να τον τη τα φη σου ου σκυ λευ σας
τρι η με ρος α νε στης ως Θε ος με τα
δο ξης̣ τω κο ο ο σμω δω ρου με νος α τε
λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λεος

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα.

Ἦχος ᾠ Πα

^πχ^Μ ^Π Δο ο ζα Πατρι ι ι και Υι υι υι
^π9 ω ^π9 και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
α α α τι ^π9
^Π ^π9 Ἰ ην ε τη σι ον μνη μνη ην ση με ε
ρον ^Δ των θε ο ο ο φο ο ο ρω ων
Πα α α τε ε ε ε ε ρων ^π9 των εκ πασης
της οικου μενης συ να θροι οι σθε ε ε εν
των ^π9 εν τη λαμπρα α απο ο λει Νι κα ε
ε ε ε ων ^π9 των Ορ θο δοζων τα συ στημα
τα ⁶λ ευ σε βουν τες πι στως ε ορ τα α α

σωω ω ω μεν ^π ουτοι γαρ του δει νου Α α ρει
 ει ου το ο α θε ον δο ο ογ μα α ^Δ ευ σε
 βο ο ο φρο ο ο νω ως κα α α θει
 ει ει ει ει λον ^π και της Κα θο λι κης Εκ κλη η
 σι ι ας συ νο δι ι κως του ου τον ε ζω
 στρα α α κι ι ι ι σαν ^π και τρα νως τον Υι
 ον του Θε ε ου ^Δ ο μο ου σι ον και συ να
 ι δι ον προ των αι ω νων ο ον τα ^β λτοις
 πα σιν ε δι δα ζα αν ο μο λο ο γειν ^Δ εν
 τω τη η ης Πι ι στε ως Συμ βο ο ο ο
 λω ^π α κρι βως και ευ σε βως του ου το ο εκ

Θε ε ε ε ε με ε ε ε νοι ^πο θεν και η μεις
τοις θει οισ αυ των δογμα σιν ε πο με ε νοι ^ε
βε βαι ως πι στευ ον τες λα τρε ε ευ ο ^λ
ο ο ο μεν ^πσυν Πα τρι τον Υι ον και το Πνεευ
μα το ο Πα να α α α γι ι ι ι ον ^πεν
μι α α Θεε ο τη τι ι ^εΤρι α α δα ο ^λ
μο ο ου σι ο ον ^ε
^λ

μη τρι κως παν των υ πε ε ραλ γη η η
 σα α α α σαν ^π ε δει και τη ^Π δο ζη της σαρ
 κος σου υ περ βα α λ λου σης α πο λα α αυ
 σαι ^Β χα α α ρας ^π ης και η μεις με τα σχον
 τες τη εις ου ρα α νους α νο ο δω ω σου Δε
 ε ε σπο ο ο ο τα ^Δ το μεγα σου ου
 ε λε ε ος ⁶ το εις η η μας γε γο νο ος δο
 ζα α ζο ο ο με ε ε ⁶ εν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'.

^Γ
^Δ
 Ἀ γ γε λι και Δυναμεις ε πι το μνημα
 σου και οι φυλασσοντες α πενεκρωθησαν
 και ι στα το Μα ρι α εν τω τα φω ζη
 του σα το α χραν το ον σου σω μα ε σκυ
 λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου ου ου με
 νος την ζωην ο α να στας εκ των νεκρων
 Κυ ρι ε δο ξα σοι οι

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Πατέρων Ἦχος πλ. δ'

Ἄ
δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Υ περ δε δο ξα σμε νοσει Χρι στε ο ο
Θε ε ος η η μων ο φω στη η ρας ε πι
γης τους Πα τε ρας η μων θε με λι ι ω ω ω σας

και δι αυ των προς την α λη θη νην πι
στιν παν τας η μας ο δη γη σας πο λυ ευ
σπλα γχνεε δο ξα α σοι

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.